

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: eDate Advertising GmbH, Olivier Martinez, Robert Martinez

Strona pozwana: X, MGN Limited

Przedmiot

(C-509/09)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) oraz art. 3 ust. 1 i ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (Dz.U. L 178, s. 1) — Ustalenie jurysdykcji oraz właściwego prawa mającego zastosowanie do powództwa o naruszeń dóbr osobistych przez treści zamieszczone w Internecie — Kryteria określenia „miejsca, gdzie nastąpiło lub może nastąpić zdarzenie wywołujące szkodę”.

(C-161/10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de grande instance de Paris — Wykładnia art. 2 i art. 5 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Sąd właściwy do orzekania w przedmiocie powództwa wniesionego w związku z naruszeniem prawa do poszanowania życia prywatnego i prawa do wizerunku, do którego miałyby dojść w wyniku umieszczenia informacji lub zdjęć w sieci, w witrynie utworzonej na serwerze znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym powód ma miejsce zamieszkania — Określenie miejsca, gdzie doszło do zdarzenia wywołującego szkodę — Znaczenie, jakie dla określenia tego miejsca ma liczba połączeń ze sporną stroną internetową dokonanych z państwa, w którym powód ma miejsce zamieszkania, jego przynależność państwowa i ewentualnie język, w którym rozpowszechniane są sporne informacje

Sentencja

1) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w wypadku naruszenia dóbr osobistych za pośrednictwem treści opublikowanych w witrynie internetowej, osoba, która uważa się za poszkodowaną, może wytoczyć powództwo dotyczące odpowiedzialności za całość doznanych krzywd i poniesionych szkód bądź przed sądami państwa członkowskiego, w którym wydawca tych treści ma swoją siedzibę, bądź przed sądami państwa członkowskiego, w którym znajduje się centrum jej interesów życiowych. Osoba ta może również, zamiast powództwa dotyczącego odpowiedzialności za całość doznanych krzywd i poniesionych szkód, wytoczyć powództwo przed sądami każdego państwa członkowskiego, na którego terytorium treść umieszczona w sieci jest lub była dostępna. Sądy te są właściwe do rozpoznania jedynie krzywdy lub szkody spowodowanych na terytorium państwa członkowskiego sądu, przed którym takie powództwo zostało wytoczone.

2) Artykuł 3 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada on obowiązku transpozycji w formie specyficznej normy kolizyjnej. Jednakże, w zakresie koordynowanej dziedziny, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby — z zastrzeżeniem odstępstw dozwolonych zgodnie z warunkami określonymi w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2000/31 — usługodawca świadczący usługę handlu elektronicznego nie był poddany wymogom surowszym aniżeli wymogi przewidziane przez prawo materialne obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ten usługodawca ma siedzibę.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 października 2011 r. — Dongguan Nazha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej i IML Industria Meccanica Lombarda Srl

(Sprawa C-511/09 P) (¹)

(Odwołanie — Dumping — Przywozy mechanizmów dźwigniowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej — Rozporządzenie (WE) nr 1136/2006 — Ustalenie marginesu dumpingu — Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7 lit. a) i art. 2 ust. 10)

(2011/C 370/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dongguan Nazha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (przedstawiciel: P. Bentley, QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, G. Berrisch, Rechtsanwalt), Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i C. Clyne, pełnomocnicy), IML Industria Meccanica Lombarda Srl (przedstawiciel: R. Bierwagen, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 23 września 2009 r. w sprawie T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie, oddalającego żądanie częściowego stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1136/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mechanizmów dźwigniowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 205, s. 1) — Ustalenie marginesu dumpingu

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Spółka Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co. Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, także koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej oraz przez spółkę IML Industria Meccanica Lombarda Srl.

3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 27 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu — Rzeczpospolita Polska) — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-530/09) (¹)

(VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 52 lit. a) i art. 56 ust. 1 lit. b) i g) — Miejsce czynności podlegających opodatkowaniu — Miejsce opodatkowania — Tworzenie, wypożyczanie i montaż stoisk targowych)

(2011/C 370/15)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Strona pozwana: Minister Finansów

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wojewódzki Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 52 lit a) i art. 56 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Ustalenie miejsca opodatkowania — Zakwalifikowanie danej działalności handlowej jako świadczenie usług pomocniczych do działalności kulturalnej, artystycznej, sportowej, naukowej, edukacyjnej, rozrywkowej lub podobnej bądź jako świadczenie usług reklamy — Wynajem stanowisk targowych wystawcom

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy inter-

pretować w ten sposób, że świadczenie usług obejmujących tworzenie, czasowe udostępnianie oraz w razie potrzeby transport i montaż stoiska targowego lub wystawowego na rzecz klientów wystawiających towary lub usługi na targach i wystawach może być objęte zakresem:

— art. 56 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy — jeżeli stoisko to zostało zaprojektowane lub jest wykorzystywane w celach reklamowych;

— art. 52 lit. a) wskazanej dyrektywy — jeżeli rzeczzone stoisko powstało i jest udostępnione w ramach konkretnych targów lub wystawy o tematyce kulturalnej, artystycznej, sportowej, naukowej, edukacyjnej, rozrywkowej lub podobnej bądź też jest zgodne z modelem, którego formę, rozmiar, elementy składowe lub wygląd określił organizator konkretnych targów lub wystawy;

— art. 56 ust. 1 lit. g) tej dyrektywy — jeżeli czasowe, odpłatne udostępnienie elementów tworzących to stoisko jest rozstrzygającym elementem wskazanego świadczenia usług.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 października 2011 r. — Republika Austrii przeciwko Scheucher — Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GesmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH i Johannowi Zsifkovicowi; Komisja Europejska

(Sprawa C-47/10 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Artykuł 87 WE i art. 88 ust. 2 i 3 WE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Przesłanki dopuszczalności — Dopuszczalne podstawy stwierdzenia nieważności — Pojęcie „zainteresowanej strony” — Uzasadnienie wyroków — Ciężar dowodu — Środki organizacji postępowania przed Sądem — Artykuły 64 i 81 regulaminu postępowania przed Sądem)

(2011/C 370/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie główne: Republika Austrii (przedstawiciele: E. Riedl, pełnomocnik, M. Núñez-Müller, J. Dammann, Rechtsanwälte)

Pozostali uczestnicy postępowania: Scheucher — Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GesmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics (przedstawiciele: J. Hofer i T. Humer, Rechtsanwälte), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Kreuzschitz i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)